

CHANNEL CLASSICS

CCS 42219

CHOPIN | LISZT | SCRIABIN

Anna Fedorova *Storyteller*

Anna Fedorova

Anna Fedorova is one of the world's premier pianists. From an early age, she demonstrated an innate musical maturity and astounding technical abilities. Her live recording of Rachmaninoff's 2nd Piano Concerto has over 23 million hits on YouTube, which makes it the most watched classical concerto. This recording is highly acclaimed by critics and renowned musicians. She regularly performs at the world's most prestigious concert halls such as the Royal Concertgebouw Amsterdam, the New York Carnegie Hall, Paris Théâtre des Champs-Élysées, the Palacio de Bellas Artes in Mexico City, the Zurich Tonhalle, the Warsaw Philharmonic, Bunka Kaikan in Tokyo, Sage Gateshead in Newcastle, Cadogan Hall in London and many others.

Anna's engagements included appearances at the Bergen Festival in Norway, Annecy Music Festival in France, Menuhin Festival in Switzerland, Ravinia Festival in the USA as well as performances with the Royal Philharmonic Orchestra, Kyoto Symphony Orchestra, the Orchestra Lamoureux, the Dallas Symphony Orchestra, Hong Kong Philharmonic Orchestra, Yomiuri Nippon Symphony Orchestra, Netherlands Philharmonic Orchestra, the Boston Philharmonic Youth Orchestra, Philharmonia Orchestra, Bournemouth Symphony Orchestra, the Nordwestdeutsche Philharmonie

Orchestra, the Symphony Orchestra of St. Gallen and many others.

During the season 2015-2016 Anna was the artist-in-residence in Edesche Concert Hall in Ede, Netherlands. In 2017 she became the artistic director and co-founder of the International Chamber Music Festival Ede which has resulted in two successful festivals to date. Highlights of 2019 include engagements with the Philharmonia Orchestra and Utah Symphony Orchestra, Tangos with Marcelo Nisinman in the Concertgebouw Amsterdam, tours in Japan and Brasil with the State Symphony Capella of Russia and the Boston Philharmonic Youth Orchestra respectively, and the Sintra Festival in Portugal. Future releases include Rachmaninoff's Piano Concerto No. 1 and Rhapsody on a Theme of Paganini with the Symphony Orchestra of St. Gallen conducted by Modestas Pitrenas, and a duo recording with violist Dana Zemtsov.

Anna graduated from the Lysenko School of Music in Kyiv, where she studied with Borys Fedorov, and the Accademia Pianistica in Imola, where she studied with Leonid Margarius. Anna received her master's degree and artist diploma at the Royal College of Music in London under the guidance of Norma Fisher. She has also been receiving regular artistic guidance from András Schiff, Steven Isserlis and Menahem Pressler.

Anna Fedorova Photo: Marco Borggreve

Ballades, sonnets, poems...

In earlier days these were the literary genres one could only encounter in folklore music. That is, until Chopin, Liszt and Scriabin introduced them in classical music! On my album 'Storyteller' I focus on these three composers - how they explored those poetic genres and how their compositions reflect the actual literary texts that inspired them.

The album starts with Frédéric Chopin's four Ballades, which are among my most beloved pieces to perform. Apart from being incredibly beautiful and emotionally powerful, the ballades have a heroic narrative element as if telling the story of a medieval legend. They also have a distinctive dance element, possibly coming from the old Italian ballata. Each ballade holds its own unique world and unique story. Chopin was a pioneer of this genre, and he served as an inspiration for composers such as Liszt and Brahms, who (shortly after Chopin) wrote ballades of their own.

In his letters, Chopin often mentioned that the main inspiration for his ballades, were the ballades of a poet: the wonderful Adam Mickiewicz from Poland. There are ongoing disputes about which particular ballades by Mickiewicz inspired Chopin. Some say that Mickiewicz's 'Switezianka', (Nymph of Lake Switez) was the inspiration for his third Ballade, while others say it inspired his second. In addition, there are theories that the novel in verse 'Konrad Wallenrod' was the inspiration for Chopin's first Ballade. We cannot know for sure, but what is certain is that Adam Mickiewicz had a strong influence on Chopin. When reading his poems one can sense a resemblance to the musical style of Chopin's compositions.

*The 'Tre Sonetti del Petrarca' (Three Sonnets of Petrarch) by Franz Liszt belong to the second year of his *Années de Pèlerinage* (years of pilgrimage): *Italie*. These three poetic pieces were written after Petrarch's sonnets numbers 47, 104 and 123. The pieces are very intimate and lyrical, and some of the climaxes even remind me of Italian opera! In all three sonnets Petrarch writes of his love for his beloved Laura.*

Alexander Scriabin introduced the genre of poems as piano miniatures. For the closing of the album I chose two of his musical poems, Opus 32 and the Sonata no.4 Opus 30. Opus 32 are a couple of poetic sketches reflecting two states of the soul: one blissful and meditative, the other of all-consuming ecstasy! Scriabin found his unique way of expressing blissful

contemplation and unstoppable, explosive creative energy. These are the two poles of his creative nature. In his Sonata No. 4, Scriabin provided a poem in prose that he himself wrote, flying towards a wish, a star, as his object of desire. It opens with a very serene, poetic first movement, which proceeds into a mad dance, liberation and flight of exaltation that ends with an absolutely ecstatic and overwhelming coda!

Apart from having a connection with literature, the title 'Storyteller' has a deeper meaning for me, since as a performing musician this is what one should do – tell the stories to the listeners with fingers and emotions. It's just instead of words we are using music.

Anna Fedorova

Stories and poems for the piano

“Come, I’m going to show you something you’ve never seen and you will never forget.” Thus the French composer Hector Berlioz told a friend. He was talking about Frédéric Chopin, who, as a Polish exile, arrived in Paris in 1831 and stayed there for the rest of his life. “Chopin has a completely different talent. To appreciate its true value one must put aside all the usual ideas since they do not apply to him or to his music. Chopin is a different sort of artist; he cannot be compared with any other musician.” He did indeed develop a style of his very own and a manner of playing that are immediately recognisable as ‘his own sound’. It is a fascinating mixture of bravura and tranquillity, of virtuosity and poetry, of tunefulness and dance-like elegance. This is illustrated by Chopin’s four Ballades on this recording, which

are among the most famous of all piano pieces, and which constitute ‘musical narratives’. Was it by coincidence that the composer introduced this new musical form in 1831, shortly after Hector Berlioz had put his autobiographical *Symphonie Fantastique* to paper in Paris in 1830? With this highly exceptional work Berlioz provided the inspiration for the invention of the symphonic poem by Franz Liszt, compositions with an underlying story or literary example. The emergence of this ‘narrative’ music is often associated with the dawn of nationalism in nineteenth-century Europe, with the historical awareness of countries and peoples, and therefore with that of their exiles.

Chopin moved among the many Polish refugees in Paris, and it was one of these,

Recording session Photo: Channel Classics

Prince Radziwill, who introduced him into the capital's musical life. Besides the celebrated opera composer Meyerbeer, the piano virtuoso Kalkbrenner and the painter Delacroix, Chopin met the writer Balzac and the German poet Heine. He became befriended with the poet Adam Mickiewicz, who, like Chopin, had fled Poland because of Russian oppression. Since Robert Schumann's commentary it is generally assumed that Mickiewicz and his poems formed the background to Chopin's four Ballades. The best-known and most appealing of the four is the *Ballade no.1 in G minor opus 23*, dedicated to Baron Stockhausen, the ambassador of Hannover in Paris. It is said that the piece was inspired by Mickiewicz's poem telling the gruesome and tragic story of the fourteenth-century, fictive Lithuanian hero Konrad Wallenrod. In the 1830s this poem inspired the Poles to insurrection against Russian domination of their country. The *Ballade no.2 in F Major opus 38*, dedicated to Robert Schumann, has similarly strong narrative power; beginning in the key of F major in a tender and poetic mood, it sinks away into a remarkable and tragic A minor. A reflection of Chopin's own life, as it would seem. The *Ballade no.3 in A flat Major opus 47* is thought to be based on Mickiewicz's poem about the mermaid Undine. The legend has it that she was in love with a man, but could not cherish him because an embrace with the magical water nymph would have been

fatal. Is the wavering nymph to be heard in the rather shy beginning, and later the undulating, watery world in which she resides? Of the *Ballade no. 4 in F minor opus 52*, dedicated to Baroness Nathalie de Rothschild, it is said that it relates in music the story of three brothers sent in search of a treasure by their father. Each of them returns home with a bride!

A man who opened the ears of Parisian audiences to the poetic piano playing of Chopin – when he was as yet unknown – was Franz Liszt. He was what we would now call a star. Without Liszt's unsurpassed playing technique, free style and musical imagination, quite some composers would not have written the works we are familiar with, including Wagner, Scriabin, Rachmaninoff, and the many virtuosos who imitated Liszt's music. Chopin had his reservations about the 'king of the piano' Franz Liszt and his admirers, even though it was through Liszt that he met his lover George Sand, the novelist who smoked and wore men's clothes, and was for some ten years at Chopin's side.

One of the most remarkable contributions to the piano repertoire was made by Liszt in his 'Années de Pèlerinage' (Years of Pilgrimage), a three-part cycle written during his travels through Switzerland and Italy with his lover Marie d'Agoult. In Italy they read Dante and Petrarca together, and Liszt set three of Petrarca's sonnets to music, songs of which he made a version for piano solo

at the same time. Here the recitative and aria of the bel canto style are evident (which Liszt had become familiar with through his contemporary Bellini), but now richly embellished and translated to the piano. The first piece, based on Sonnet 47, sketches the beginnings of Petrarca's love for his distant muse Laura: *Da' duo begli occhi che legato m'anno / Through two lovely eyes that have bound me*. Sonnet 104 tells of the sweet bitterness of love: *Pascomi di dolor, piangendo rido / I feed on sorrow, as I weep I laugh*. And Sonnet 123 praises the appearance of Petrarca's Laura and her 'celesti bellezze' (celestial beauties).

Late romantic miniatures

A composer who stood on the shoulders of Chopin and Liszt (and Tchaikovsky too) was the Russian Alexander Scriabin, a fellow student of Sergei Rachmaninoff at the Moscow conservatory. Despite the fact that his small hands could not stretch to more than an octave, he became one of the greatest piano virtuosos of his time. In his music Scriabin sought after grand expression, underlying depths and conflicts of the human soul, as he said himself. And around 1900 this quest made him one of the most original composers of his time. When he wrote his *Poèmes* opus 32 in 1905 he had already largely shaken off the influence of Chopin and Liszt, as one hears

in the harmonies – daring for the time – and the often etherial tonal world. The first *Poème* is full of light-footed innocence, and its hazy sounds recall Debussy. The second is more sombre, and begins in a fierce and tense mood. It emanates the typical Scriabin mixture of ardour and elegance.

A year later, in 1904, the Fourth Piano Sonata saw the light of day. It comprises two contrasting but thematically related movements, and, with a length of only eight minutes, is the shortest of Scriabin's sonatas. At the time the composer was becoming more and more a mystic, allowing his music to be dominated by religious and theosophical notions. But he was also gradually approaching atonal waters, seven years before Schönberg formulated his twelve-note system, even though this sonata clearly retains tonal anchors. The unity of the work is reinforced by reason of the fact that the first movement moves *attacca* into the second, and the diptych's dreamy first panel seamlessly links up with the extrovert and shimmering second one. From the poem that Scriabin wrote after composing the sonata it is clear that he had created a mystical, erotic musical depiction, a tone poem for the piano, and a declaration of love towards a magical, bluey star in the firmament.

Clemens Romijn

Translation: Stephen Taylor

Ballades, sonnetten, gedichten...

In vroegere dagen waren dit de literaire genres die je alleen tegenkwam in folkloremuziek. Tenminste, tot het moment waarop Chopin, Liszt en Scriabin ze introduceerden in de klassieke muziek! Met mijn album 'Storyteller' focus ik op deze drie componisten, op de poëtische genres die ze onderzochten en op hoe dit reflecteert in hun composities.

Het album opent met de vier Ballades van Frédéric Chopin die tot de meest geliefde werken behoren die ik uitvoer. Ze zijn ongelooflijk mooi en sterk emotioneel geladen en hebben daarnaast ook een heroïsch narratief, alsof ze ons het verhaal van een middeleeuwse legende vertellen. De karakteristieke danselementen van de ballades vinden hun oorspong waarschijnlijk in de oud Italiaanse ballata. Elke ballade herbergt een eigen unieke wereld en een eigen uniek verhaal. Chopin was een pionier van dit genre en bleek een inspirator voor componisten als Liszt en Brahms die kort na hem hun eigen ballades begonnen te componeren.

In Chopins brieven is te lezen dat zijn grootste inspiratiebron de geweldige Poolse dichter Adam Mickiewicz was. Nog steeds wordt er geredetwist over welke specifieke ballade van hem Chopin inspireerde. Sommigen beweren dat 'Switezianka' (Nimf van het Switez meer) de inspiratie voor Chopins derde Ballade was, anderen denken dat het voor de tweede was. Daarnaast zijn er theorieën dat het verhalend gedicht 'Konrad Wallenrod' de inspiratiebron voor Chopins eerste Ballade was. Zeker weten we het niet, behalve dat Adam Mickiewicz sterke invloed heeft gehad op Chopin en als je zijn gedichten leest is de gelijkenis voelbaar tussen zijn muzikale schrijfwijze en Chopins composities.

De 'Tre Sonetti del Petrarca' van Franz Liszt maken deel uit van het tweede jaar van zijn pelgrimstocht 'Années de pèlerinage - Deuxième année: Italie'. De drie stukken, geschreven op teksten van Petrarca's sonnetten nummer 47, 104 en 123, zijn intiem en lyrisch, met hoogtepunten die me doen denken aan de Italiaanse opera! In elk sonnet weerklinkt de liefde van Petrarca voor zijn beminde Laura.

Alexander Scriabin introduceerde het dichtgenre als pianominiaturen. Voor de laatste werken op dit album koos ik twee van zijn muzikale gedichten, opus 32 en opus 30. Opus 32 reflecteert in poëtische schetsen twee staten van de ziel: meditatieve zaligheid en onverzadigbare extase. Scriabin legt er de twee uitersten van zijn creativiteit in, verstilde overpeinzingen en onhoudbare,

explosieve energie. Sonate Nr.4 is een verhalend gedicht van Scriabin zelf over een wens, een ster waar hij naar verlangt. Het stuk opent met een sereen, poëtisch eerste deel dat overgaat in een dwaze, bevrijdende dans en uiteindelijk uitmondt in een wild en overweldigend coda.

Naast de connectie met literatuur heeft de titel 'Storyteller' nog een diepere betekenis voor me. Als uitvoerend musicus is het precies wat we moeten doen: verhalen vertellen, met onze vingers en onze emoties. Met muziek in plaats van woorden.

Anna Fedorova

Translation: Lydi Groenewegen

Vertellingen en gedichten voor klavier

“Kom, ik ga je iets laten zien dat je nog nooit gezien hebt en dat je nooit zult vergeten.” Dat zei de Franse componist Hector Berlioz tegen een vriend. Hij had het over Frédéric Chopin, die in 1831 als Poolse balling in Parijs arriveerde en er voor de rest van zijn leven zou blijven. “Chopin heeft een compleet ander talent. Om het goed op waarde te schatten moet men elk gebruikelijk idee op zij te zetten, want die zijn niet van toepassing op hem of op zijn muziek. Chopin is een kunstenaar apart; hij is met geen enkele andere musicus te vergelijken.” Inderdaad ontwikkelde Chopin in zijn muziek een heel eigen stijl en speeltechniek die onmiddellijk herkenbaar is als ‘zijn eigen geluid’. Het is een pakkende mengeling van bravoure en verstillig, van virtuositeit en poëzie, van zangerigheid en dansante zwier. Dat geldt ook voor de hier opgenomen vier ballades van Chopin,

die behoren tot het meest befaamde piano-repertoire en gelden als ‘muzikale vertellingen’. Was het toeval dat Chopin deze nieuwe muziekvorm uitvond (1831), kort nadat Hector Berlioz in Parijs zijn autobiografische Symphonie Fantastique op papier had gezet (1830)? Met dit hoogst uitzonderlijke werk leverde Berlioz de inspiratie voor de uitvinding van het symfonisch gedicht door Franz Liszt, een compositie met een achterliggend verhaal of een literair voorbeeld. Het ontstaan van deze ‘vertellende’ muziek is vaak in verband gebracht met het ontwakend nationalisme in Europa in de negentiende eeuw, met het historisch bewustzijn van landen en volken, en dus ook dat van hun ballingen.

Chopin verkeerde in Parijs te midden van de vele Poolse vluchtelingen en was door één van hen, vorst Radziwill, in het Parijse muziekleven ge-

introduceerd. Behalve de beroemde opera-componist Meyerbeer, de pianovirtuoos Kalkbrenner, en de schilder Delacroix, ontmoette hij de schrijver Balzac en de Duitse dichter Heine. Een man die net als Chopin Polen was ontvluucht vanwege de Russische overheersing was de dichter Adam Mickiewicz met wie Chopin in Parijs goed bevriend raakte. Sinds het commentaar van Robert Schumann wordt algemeen aangenomen dat Mickiewicz met zijn gedichten de achtergrond leverde van Chopins vier ballades. De bekendste en pakkendste van de vier is de *Ballade nr.1 in g opus 23*, opgedragen aan de ambassadeur van Hannover in Parijs, baron Stockhausen. De ballade zou zijn ingegeven door Mickiewicz' gedicht met het gruwelijke en tragische verhaal van de veertiende-eeuwse fictieve Litause held Konrad Wallenrod. Het gedicht inspireerde de Polen in de jaren 1830 tot opstanden tegen de Russische overheersing van hun land. Grote vertellende kracht heeft ook de aan Robert Schumann opgedragen *Ballade nr.2 in F opus 38*, die teder en poëtisch begint in F-groot maar onttaardt in een merkwaardig en tragisch a-klein. Een afspiegeling van Chopins eigen leven, lijkt het wel. De *Ballade nr.3 in As opus 47* zou teruggaan op Mickiewicz' gedicht over de zeemeermin Undine. Zij is volgens de legende verliefd op een man, maar kan hem niet liefhebben, omdat een omhelzing met de magische water-

nimf fataal zou zijn. Is aan het wat schuwe begin de aarzelende waternimf te herkennen en verderop de golvende waterwereld waarin zijn woont? Over de aan barones Nathalie de Rothschild opgedragen *Ballade nr. 4 in f opus 52* is wel gezegd dat hij in tonen het verhaal vertelt van drie broers die door hun vader op weg worden gestuurd om een schat te zoeken. Ze komen alle drie thuis met een bruid!

Een man die de oren van het Parijse publiek opende voor het poëtische pianospel van Chopin toen die nog onbekend was, was Franz Liszt. Hij was wat wij nu een ster zouden noemen. Zonder Liszts ongeëvenaarde speeltechniek, vrije stijl en muzikale fantasie zouden heel wat componisten niet de muziek gecomponeerd hebben die wij nu van hen kennen, zoals Wagner, Skrjabin, Rachmaninov en de vele virtuozen die Liszts muziek nabootsten. Chopin stond gereserveerd tegenover klavierleeuw Franz Liszt en zijn bewonderaars, al was het via Liszt dat hij zijn vriendin George Sand leerde kennen, de schrijfster die rooke en mannenkleden droeg en zo'n tien jaar aan Chopins zijde stond.

Een van de meest bijzondere bijdragen aan de pianoliteratuur leverde Liszt met zijn 'Années de Pèlerinage' (Pelgrimsjaren), een driedelige cyclus geschreven tijdens zijn reizen met zijn vriendin Marie d'Agoult door Zwitserland en Italië. In Italië hadden Liszt en Marie d'Agoult samen Dante en

Petrarca gelezen en verwerkte Liszt drie sonnetten van Petrarca tot liederen, met tegelijkertijd een versie voor piano. Daarin zijn duidelijk het recitatief en de ariastijl van het belcanto te horen, zoals Liszt dat kende van zijn tijdgenoot Bellini, maar dan rijkelijk omspeeld en vertaald naar de piano. Het eerste stuk, gebaseerd op Sonnet 47, schetst het begin van de liefde van Petrarca voor zijn verre muze Laura: Da' duo begli occhi che legato m'anno / Door twee mooie ogen die me gevangen houden. Sonnet 104 vertelt over het zoete bitter van de liefde: Pascomi di dolor, piangendo rido / ik voed me met verdriet, terwijl ik huilend lach. En Sonnet 123 prijst het uiterlijk van Petrarca's Laura en haar celesti bellezze (hemelse schoonheden).

Laat-romantische miniaturen

Een componist die op de schouders stond van Chopin en Liszt (en ook Tsjajkovski) was de Rus Alexander Skrjabin, een medestudent van Sergej Rachmaninov aan het Moskouse conservatorium. Hoewel hij met zijn kleine handen niet meer dan een octaaf kon grijpen, ontpopte hij zich als een van de grootste pianovirtuozen van zijn tijd. Skrjabin zocht naar de grote expressie, naar de diepere onderlagen in de muziek, naar de conflicten in de menselijke ziel, zoals hijzelf zei. En die zoektocht maakte hem tot een van de meest originele componisten van rond 1900. Toen hij zijn Poèmes opus 32 schreef (1905), had hij invloed

van Chopin en Liszt al grotendeels van zich afgeschud. Dat is te horen aan de voor die tijd gewaagde harmonieën en de vaak etherische klankwereld. De eerste Poème is van een luchtige onschuld en doet door de nevelige klank denken aan Debussy. De tweede is duisterder en begint grimmig en nerveus. Ze heeft die typische Skrjabin-mix van vurigheid en élégance.

Van een jaar eerder dateert de Vierde piano-sonate (1904), bestaande uit twee contrasterende en thematisch toch verwante delen en met een duur van slechts acht minuten de kortste van Skrjabins sonates. Destijds ontwikkelde de componist zich steeds meer tot een mysticus, die zijn muziek liet domineren door religieuze en theosofische denkbeelden. Tegelijkertijd raakte hij langzamerhand in atonaal vaarwater, zeven jaar voordat Schönberg zijn twaalftoonssysteem formuleerde, al heeft deze sonate nog duidelijke tonale ankers. De eenheid van het werk wordt versterkt doordat het eerste deel attacca aansluit bij deel twee, en het dromerige eerste luik naadloos aansluit bij het uitbundige en zinderende tweede luik. Door het gedicht dat Skrjabin schreef na het componeren van de sonate wordt duidelijk dat hij een mystiek-erotische klankschildering had afgeleverd, een toongedicht voor de piano, een liefdesverklaring aan een magische blauwige ster aan het firmament.

Clemens Romijn

Recording session Photo: Channel Classics

Francesco Petrarca – Sonnet 47

Benedetto sia 'l giorno, e 'l mese, e l'anno,
E la stagione, e 'l tempo, e l'ora, e 'l punto
E 'l bel paese e 'l loco, ov'io fui giunto
Da'duo begli occhi che legato m'anno;

E benedetto il primo dolce affanno
Ch'i' ebbi ad esser con Amor congiunto,
E l'arco e la saette ond' i' fui punto,
E le piaghe, ch'infino al cor mi vanno.

Benedette le voci tante, ch'io
Chiamando il nome di Laura ho sparte,
E i sospiri e le lagrime e 'l desio.

E benedette sian tutte le carte
Ov'io fama le acquisto, e il pensier mio,
Ch'è sol di lei, si ch'altra non v'ha parte.

Francesco Petrarca – Sonnet 104

Pace non trovo, et non ò da far guerra;
e temo, et spero; et ardo, et son un ghiaccio;
et volo sopra 'l cielo, et giaccio in terra;
et nulla stringo, et tutto 'l mondo abbraccio.

Tal m'ài in pregion, che non m'apre né serra,
né per suo mi riten né scioglie il laccio;
et non m'ancide Amore, et non mi sfera,
né mi vuol vivo, né mi trae d'impaccio.

*Blest be the day, and blest the month, the year,
The spring, the hour, the very moment blest,
The lovely scene, the spot, where first oppress'd
I sunk, of two bright eyes the prisoner:*

*And blest the first soft pang, to me most dear,
Which thrill'd my heart, when Love became its guest;
And blest the bow, the shafts which pierced my breast,
And even the wounds, which bosom'd thence I bear.*

*Blest too the strains which, pour'd through glade and grove,
Have made the woodlands echo with her name;
The sighs, the tears, the languishment, the love:*

*And blest those sonnets, sources of my fame;
And blest that thought—Oh! never to remove!
Which turns to her alone, from her alone which came*

*I find no peace, and yet I make no war:
and fear, and hope: and burn, and I am ice:
and fly above the sky, and fall to earth,
and clutch at nothing, and embrace the world.*

*One imprisons me, who neither frees nor jails me,
nor keeps me to herself nor slips the noose:
and Love does not destroy me, and does not loose me,
wishes me not to live, but does not remove my bar.*

Veggio senza occhi, et non ò lingua et grido;
et bramo di perir, et choggio aita;
et ò in odio me stesso, et amo altrui.

Pascomi di dolor, piangendo rido;
egualmente mi spiace morte et vita:
in questo stato son, donna, per voi.

Francesco Petrarca – Sonnet 123

l' vidi in terra angelici costumi,
E celesti bellezze al mondo sole;
Tal che di rimembrar mi giova, e dole:
Che quant'io miro, par sogni, ombre, e fumi.

E vidi lagrimar que' duo bei lumi,
Ch'han fatto mille volte invidia al sole;
Ed udi' sospirando dir parole
Che farian gir i monti, e stare i fiumi.

Amor! senno! valor, pietate, e doglia
Facean piangendo un più dolce concento
D'ogni altro, che nel mondo udir si soglia.

Ed era 'l cielo all'armonia s'intento
Che non si vedea in ramo mover foglia.
Tanta dolcezza avea pien l'aer e 'l vento.

*I see without eyes, and have no tongue, but cry:
and long to perish, yet I beg for aid:
and hold myself in hate, and love another.*

*I feed on sadness, laughing weep:
death and life displease me equally:
and I am in this state, lady, because of you.*

*I once beheld on earth celestial graces
And heavenly beauties scarce to mortals known,
Whose memory yields nor joy nor grief alone,
But all things else in clouds and dreams effaces.*

*I saw how tears had left their weary traces
Within those eyes that once the sun outshone;
I heard those lips, in low and plaintive moan,
Breathe words to stir the mountains from their places.*

*Love, wisdom, courage, tenderness, and truth
Made, in their mourning, strains more high and dear
Than ever wove sweet sounds for mortal ear;*

*And heaven seemed listening in such saddest ruth
The very leaves upon the bough to soothe,
Such sweetness filled the blissful atmosphere.*

Alexander Scriabin – Poem in Prose

В тумане лёгком и прозрачном,
вдали затерянная, но ясная
звезда мерцает светом нежным.
О, как прекрасна!
Баюкает меня, ласкает,
манит лучей прелестных тайна голубая...
Приблизиться к тебе,
звезда далёкая!
В лучах дрожащих утонуть,
сиянье дивное!
То желание острое,
безумия полное и столь сладостное,
что всегда,
вечно хотел бы желать без цели иной,
как желание само...
Но нет!
В радостном взлёте ввысь устремляюсь...
Танец безумный!
Опьянение блаженства!
Я к тебе, светило чудное,
устремляю свой полёт! —
К тебе, мною свободно созданному,
чтобы целью быть полёту свободному!
В игре моей капризной о тебе я забываю. —
В вихре,
меня уносящем от тебя, я удаляюсь. —
В жгучей радости желанья

*In a light mist, transparent vapor
Lost afar and yet distinct
A star gleams softly.
How beautiful! The bluish mystery
Of her glow
Beckons me, cradles me.
O bring me to thee, far distant star!
Bathe me in trembling rays
Sweet light!
Sharp desire, voluptuous and crazed yet sweet
Endlessly with no other goal than longing
I would desire
But no! I vault in joyous leap
Freely I take wing
Mad dance, godlike play!
Intoxicating, shining one!
It is toward thee, adored star
My flight guides me
Mad dance, godlike play!
Intoxicating, shining one!
Toward thee, created freely for me
To serve the end
My flight of liberation!
In this play
Sheer caprice
In moments I forget thee
In the maelstrom that carries me*

исчезает цель далёкая...
Но мне вечно ты сияешь, —
ибо вечно я желаю! —
И в солнце горящее,
в пожар сверкающий
ты разгораешься
сиянье нежное!
Желаньем безумным к
тебе я приблизился!
В твоих искрящихся
волнах утопаю, —
Бог блаженный!
И пью тебя —
о море света!
Я, свет,
тебя поглощаю!

*I veer from they glimmering rays
In the intensity of desire
Thou fadest
O distant goal
But ever thou shinest
As I forever desire thee!
Thou expandest, Star!
Now thou art a Sun
Flamboyant Sun! Sun of Triumph!
Approaching thee by my desire for thee
I lave myself in they changing waves
O joyous god
I swallow thee
Sea of light
My self-of-light
I engulf thee!*

Adam Mickiewicz – Fragment of ‘The Nymph of Lake Switez

I na wiatr lotne rzuciwszy stopy,
Jak tęcza śmiga w krąg wielki,
To znowu siekąc wodne zatopy,
Srebrnymi pryska kropelki.

Podbiega strzelec i staje w biegu,
I chciałby skoczyć, i nie chce;
Wtem modra fala, prysnąwszy z brzegu,
Z lekka mu w stopy zalechce.

*Then winging her path on the breeze she sweeps
In a rainbow arch away
And cutting the waves in the watery deeps
She splashes the silver spray.

The youth follows after, then pauses once more,
He would leap yet he still draws back;
And the damp wave goes rippling away from the shore,
Luring him on in its track.*

I tak go łechce, i tak go znęca,
Tak się w nim serce rozplywa,
Jak gdy tajemnie rękę młodzieńca
Ściśnie kochanka wstydliva.

Zapomniał strzelec o swej dziewczynie,
Przysięgą pogardził świętą,
Na zgubę oślepieć bieży w głębinie,
Nową zwabiony ponętą.

Bieży i patrzy, patrzy i bieży;
Niesie go wodne przestworze,
Już z dala suchych odbiegł wybrzeży,
Na średnim igra jeziorze.

I już dłoń śnieżną w swej ciśnie dłoni,
W pięknych licach topi oczy,
Ustami usta różane goni
I skoczne okręgi toczy.

Wtem wietrzyk świsnął, obłoczek pryska,
Co ją w łudzącym krył blasku;
Poznaje strzelec dziewczynę z bliska,
Ach, to dziewczyna spod lasku!

“A gdzie przysięga? gdzie moja rada?
Wszak kto przysięgę naruszy,
Ach, biada jemu, za życia biada!
I biada jego złej duszy!

*It lures caressingly over the sand
Till his heart melts away in his breast,
As when a chaste maid softly presses the hand
Of the youth whom she loves the best.*

*No longer he thinks of his own fair maid
And the vow that he swore he would keep;
By another enchantress his senses are swayed
And he runs to his death in the deep.*

*He hastens and gazes, he looks and he hastes,
Till already the land is far;
He is carried away on the lake's broad wastes
Where its midmost waters are.*

*Now his fingers clasp snowy-cool finger-tips,
His eyes meet a beautiful face,
He presses his lips against rosy lips,
And he circles through dancing space.*

*Then a little breeze whistled, a little cloud broke
That had cast its deceiving shade,
And the youth knows the maid, now unhid by its cloak-
'Tis his love of the woodland glade!*

*"Now where is my counsel and where is your oath
And the vow so solemnly sworn?
Oh, woe to the man who has broken it, both
While he lives and forevermore!*

Nie tobie igrać przez srebrne tonie
Lub nurkiem pluskać w głąb jasną;
Surowa ziemia ciało pochłonie,
Oczy twe żwirem zagasną.

A dusza przy tym świadomym drzewie
Niech lat doczeka tysiąca,
Wieczne piekielne cierpiąc żarzewie
Nie ma czym zgasić gorąca”.

Słyszy to strzelec, błędny krok niesie,
Błędnymi rzuca oczyma;
A wicher szumi po gęstym lesie,
Woda się burzy i wzdyma.

Burzy się, wzdyma i wre aż do dna,
Kręcącym nurtem pochwyca
„Roztwiera paszczę otchłai podwodna,
Ginie z młodzieńcem dziewica.

Woda się dotąd burzy i pieni,
Dotąd przy świetle księżycy
Snuje się para znikomych cieni;
Jest to z młodzieńcem dziewica.

Ona po srebrnym płasza jeziorze,
On pod tym jęczy modrzewiem.
Kto jest młodzieniec? - strzelcem był w borze.
A kto dziewczyna? - ja nie wiem.

*“Not for you is the silvery whirlpool’s cup
Nor the gulfs where the clear sea lies,
But the harsh earth shall swallow your body up
And the gravel shall put out your eyes.*

*For a thousand years shall your spirit wait
By the side of this witnessing tree,
And the fires of hell that never abate
Shall burn you unceasingly.”*

*He hears, and he walks with a wandering tread,
He gazes with wandering eyes;
Then a hurricane out of the deepwood sped
And the waters seethe and rise.*

*They seethe to their depths and the circling tide
Of the whirlpool snatches them down
Through its open jaws as the seas divide:
So the youth and the maiden drown.*

*And still when the lake waters foam and roar,
And still in the moon’s pale light,
Two shadows come flitting along the shore:
The youth and the maiden bright.*

*She plays where the lake glitters silver and clear,
He groans by the old larch tree;
The youth hunted game in the forest here,
But the maiden is strange to me.”*

Anna Fedorova Photo: Marco Borggreve

'Four Fantasies'
Schumann, Beethoven, Scriabin, Chopin
Anna Fedorova

CCS 41318

(...) An exciting set of solo piano works played by Anna Fedorova, captured with superb concert-hall atmosphere by Dutch label Channel Classics.

GRAMOPHONE

(...) Mood swings and rich color nuances are optimally performed. (...)

DE GELDERLANDER *****

Fedorova's delivery of the arpeggiated, sequential chord literally shimmers with sensitive inflection, studied, thoughtful, and emotionally compelling, given the dreamy, improvisatory character of the first movement. (...) fortissimi and sforzati project a potent, unapologetic energy. Liquid runs, a defined bass line, and seamless roulades define a most gratifying rendition of perhaps the most over-performed of all piano sonatas, but here in refreshed figures. [Beethoven]

AUDIOPHILE AUDITION *****

Production

Channel Classics Records

Producer

Jared Sacks

Recording engineer, editing, mastering

Jared Sacks

Cover design

Ad van der Kouwe, Manifesta, Rotterdam

Photography

Marco Borggreve

Liner notes

Clemens Romijn, Anna Fedorova

Translation

Stephen Taylor

Recording location

MCO Studio 5, Hilversum, The Netherlands

Recording date

June 2019

*Technical information***Microphones**

Bruel & Kjaer 4006, Schoeps

Digital converter

Horus / Merging Technologies (DSD256)

Editing software

Pyramix Workstation / Merging Technologies

Cables

Van den Hul*

Mixing board

Rens Heijnis, custom design

*Mastering Room***Speakers**

Grimm LS1

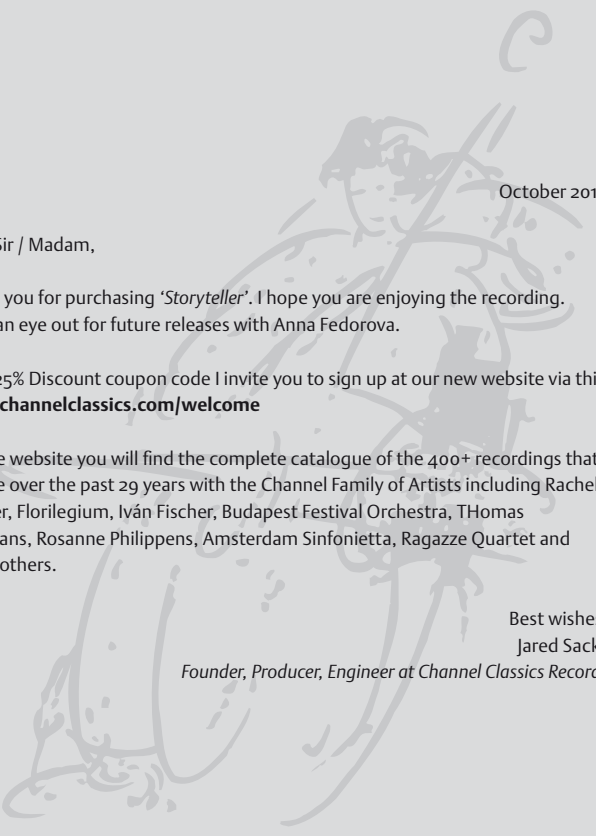
Cables*

Van den Hul

*exclusive use of Van den Hul 3T cables

www.channelclassics.com

www.annafedorova.com

October 2019

Dear Sir / Madam,

Thank you for purchasing '*Storyteller*'. I hope you are enjoying the recording. Keep an eye out for future releases with Anna Fedorova.

For a 25% Discount coupon code I invite you to sign up at our new website via this page: **channelclassics.com/welcome**

On the website you will find the complete catalogue of the 400+ recordings that I made over the past 29 years with the Channel Family of Artists including Rachel Podger, Florilegium, Iván Fischer, Budapest Festival Orchestra, THomas Oliemans, Rosanne Philippens, Amsterdam Sinfonietta, Ragazze Quartet and many others.

Best wishes,
Jared Sacks

Founder, Producer, Engineer at Channel Classics Records

Anna Fedorova *Storyteller*

FRÉDÉRIC CHOPIN (1810-1849)

1	Ballade No. 1 Op. 23 in G minor	9.41
2	Ballade No. 2 Op. 38 in F Major	7.32
3	Ballade No. 3 Op. 47 in A flat Major	7.43
4	Ballade No. 4 Op. 52 in F minor	11.41

FRANZ LISZT (1811-1886)

Three Petrarch Sonnets

5	No. 47	5.42
6	No. 104	5.58
7	No. 123	6.27

ALEXANDER SCRIABIN (1871-1915)

Two Poems Op. 32

8	Andante cantabile in F sharp Major	3.25
9	Allegro. Con eleganza. Con fiducia in D Major	1.29

Sonata No. 4 Op. 30

10	Andante	3.18
11	Prestissimo volando	5.33

Total time 69.27